NN 120/2021 (10.11.2021.), Strategija sprječavanja korupcije za razdoblje od 2021. do 2030. godine

HRVATSKI SABOR

2069

Na temelju članka 11. Zakona o sustavu strateškog planiranja i upravljanja razvojem Republike Hrvatske (»Narodne novine«, br. 123/17.) Hrvatski sabor na sjednici 29. listopada 2021. donio je

STRATEGIJU

SPRJEČAVANJA KORUPCIJE ZA RAZDOBLJE OD 2021. DO 2030. GODINE

1. UVOD

U cilju nastavka kontinuiranog strateškog provođenja i nadograđivanja sustava antikorupcijskih mjera u Republici Hrvatskoj, nakon isteka razdoblja važenja Strategije suzbijanja korupcije za razdoblje od 2015. do 2020. godine (»Narodne novine«, broj 26/15.), izrađena je nova Strategija sprječavanja korupcije za razdoblje od 2021. do 2030. godine (u daljnjem tekstu: Strategija).

Donošenje novog strateškog okvira za borbu protiv korupcije navedeno je u Programu Vlade Republike Hrvatske za razdoblje 2021. – 2024. godine i Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske za razdoblje do 2030. godine (»Narodne novine«, broj 13/21.). Borba protiv korupcije jedno je od prioritetnih područja javnih politika u okviru strateškog cilja 3. Učinkovito i djelotvorno pravosuđe, javna uprava i upravljanje državnom imovinom Nacionalne razvojne strategije Republike Hrvatske do 2030. godine (u daljnjem tekstu: NRS 2030), u kojoj su također utvrđeni i prioriteti djelovanja antikorupcijskih mehanizama.

Korupcija kao društveni fenomen ima snažan negativan učinak na vladavinu prava i povjerenje u institucije, kao i na gospodarstvo, demokratsku političku kulturu te društvo u cjelini. Ona nepobitno negativno utječe na gospodarsko blagostanje i prosperitet svih građana te su stoga aktivnosti usmjerene na prepoznavanje, sprječavanje i borbu protiv korupcije na svim razinama prioritet države i cijelog društva.

Stoga učinkovita borba protiv korupcije uključuje ne samo nadležna tijela javne vlasti, već i cijelo društvo, poslovnu zajednicu, građane i civilni sektor, kao i međunarodnu zajednicu. Prepoznavanje, sprječavanje i borba protiv korupcije kao društveno neprihvatljivog fenomena uvjetovana je sviješću o društvenim vrijednostima i prihvatljivom ponašanju u društvu s ciljem ostvarenja javnog interesa.

Razradom prioriteta navedenih u NRS 2030 kroz posebne ciljeve, a kasnije mjere i aktivnosti za borbu protiv korupcije, bit će potrebno u još većoj mjeri povezati djelovanje svih navedenih dionika u postizanju zajedničkog cilja oko kojeg postoji opći konsenzus – prosperitetno društvo u kojem su vladavina prava i osobni integritet svakog pojedinca vrijednosti koje svi zagovaramo i živimo.

Uz kontinuiranu provedbu i nadogradnju postojećih antikorupcijskih mehanizama svrha novog strateškog okvira jest jačanje postojećih i stvaranje novih sustavnih rješenja za sprječavanje korupcije na svim razinama što treba podići svijest o štetnosti korupcije te je učiniti društveno neprihvatljivom. Osim toga, ova Strategija inzistira na snažnijoj afirmaciji uloge građana, civilnog društva i medija kao neizostavnim partnera tijelima javne vlasti u beskompromisnoj borbi protiv korupcije te u nadzoru njezine učinkovitosti. Uključivanje građana, medija i civilnog društva u detekciju i praćenje koruptivnih rizika, kao pogled »izvana«, pomaže tijelima javne vlasti da rade odgovornije, transparentnije te da na odgovarajući način utječu na smanjenje mogućnosti korupcije.

1.1 Vizija

Ostvarenje modernog demokratskog društva vladavine prava i jakih institucija koje uživaju povjerenje građana, kao temelja blagostanja cjelokupnog društva.

Ostvarenju vizije pridonijet će postizanje postavljenih posebnih ciljeva i usklađena provedba politika u pet prioritetnih područja intervencije, jačanje institucionalnog i normativnog okvira za borbu protiv korupcije, jačanje transparentnosti rada tijela javne vlasti, jačanje sustava integriteta i upravljanja sukobom interesa, jačanje antikorupcijskih potencijala u

sustavu javne nabave te podizanje javne svijesti o štetnosti korupcije i značaju prijavljivanja koruptivnog ponašanja.

1.2 Razumijevanje pojma korupcije

Za oblikovanje učinkovitog i djelotvornog strateškog i provedbenog okvira borbe protiv korupcije, potrebno je razumjeti pojam korupcije.

U hrvatskom pravnom sustavu ne postoji definicija korupcije. Jedna od najčešće korištenih definicija je zlouporaba moći položaja i ovlasti za privatnu korist.

Fenomen korupcije se može promatrati s više raznih aspekata. Zbog različitih pojavnih oblika korupcije ona se ne može sagledavati kao problem kojim se bave samo pravosudna tijela. Naime, korupcija obuhvaća znatno širi spektar neprihvatljivih ponašanja od onih koja je zakonodavac propisao kao kazneno djelo.

Ako ga promatramo u kaznenopravnom smislu, valja imati u vidu da su u članku 21. Zakona o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (»Narodne novine« br. 76/09., 116/10., 145/10., 57/11., 136/12., 148/13. i 70/17.) propisana koruptivna kaznena djela u užem smislu. Osim toga, člankom 87. stavak 24. Kaznenog zakona (»Narodne novine« br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18. i 126/19.) mito se definira kao svaka nepripadna nagrada, dar ili druga imovinsku ili neimovinska korist bez obzira na vrijednost.

Ako dođe do kaznenog postupka zbog korupcije, to znači da sva preventivna nastojanja nisu urodila plodom. Tada dolazi do postupanja tijela zaduženih za represiju, odnosno policije, državnog odvjetništva i sudova, koje mora biti takvo da šalje poruku kako se korupcija nikome nikada ne isplati. U tom kontekstu, cilj kaznenog postupka nije samo kažnjavanje počinitelja, već i učinkovito oduzimanje protupravno stečene imovinske koristi.

Stoga je potrebna uključenost cjelokupnog društva; tijela javne vlasti, poslovne zajednice, građana i civilnog sektora na podizanju svijesti o potrebi afirmacije nulte stope tolerancije na korupciju koja ugrožava prosperitet cjelokupnog društva.

1.3 Institucionalni okvir

U Republici Hrvatskoj postoji niz nadležnih institucija koje djeluju na području borbe protiv korupcije odnosno na području formiranja antikorupcijske politike, represije te na posebnim područjima prevencije korupcije.

Područje formiranja antikorupcijske politike u nadležnosti je Ministarstva pravosuđa i uprave, Vlade Republike Hrvatske i Hrvatskog sabora, a provedba te politike u nadležnosti je svih državnih tijela.

Kroz rad Sektora za sprječavanje korupcije, unutarnje ustrojstvene jedinice zadužene za obavljanje poslova na ovom području, Ministarstvo pravosuđa i uprave, predstavlja središnje tijelo za prevenciju korupcije koje koordinira izradom, provedbom i nadzorom provedbe nacionalnih strateških i provedbenih dokumenata vezanih za sprječavanje korupcije u Republici Hrvatskoj te surađuje sa zainteresiranim dionicima na svim razinama društva. Također, Ministarstvo pravosuđa i uprave uključeno je i u organizaciju promotivnih aktivnosti i edukacija te surađuje s relevantnim međunarodnim organizacijama na području sprječavanja korupcije. Sektor je ujedno i administrativna i stručna podrška Savjetu za sprječavanje korupcije, koji također ima vrlo važnu ulogu na području formiranja antikorupcijske politike. Osim toga, važnu ulogu u prevenciji korupcije ima i Služba za etiku i integritet Ministarstva pravosuđa i uprave kao dio institucionalnog okvira etičke infrastrukture u javnoj upravi, uz povjerenike za etiku u svim državnim i pravosudnim tijelima i Etičko povjerenstvo za državne službenike.

Savjet za sprječavanje korupcije je radno tijelo Vlade Republike Hrvatske sastavljeno od predstavnika relevantnih javnih institucija i organizacija civilnog društva. Sudjeluje na području formiranja i praćenja provedbe nacionalnih antikorupcijskih dokumenata. Nadalje, s ciljem osiguravanja kvalitetnog mehanizma nadzora nad provedbom antikorupcijskih politika, uz spomenuti Savjet za sprječavanje korupcije na razini izvršne vlasti, na parlamentarnoj razini osnovano je i Nacionalno vijeće za praćenje provedbe Strategije suzbijanja korupcije. Nacionalno vijeće sastoji se od jedanaest članova, uz predsjednika koji se bira iz redova oporbe, još četiri člana Vijeća biraju se iz reda zastupnika, dok ostale na temelju javnog poziva predlažu poslodavci, sindikati, udruge civilnog društva, akademska zajednica, stručnjaci i mediji.

Na području prevencije korupcije u Republici Hrvatskoj djeluje niz specijaliziranih institucija koje djeluju u pojedinim područjima preventivne antikorupcijske politike: Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa, Povjerenik za informiranje, Pučka pravobraniteljica, ali i niz drugih institucija čije djelovanje ima bitan antikorupcijski učinak, kao što su Državno izborno povjerenstvo, Državna komisija za javnu nabavu, Državni ured za reviziju i druga tijela.

Represivni dio mehanizma čini »uskočka vertikala« koja se sastoji od Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (USKOK) kao posebnog državnog odvjetništva zaduženog za progon kaznenih djela korupcije i organiziranog kriminaliteta, osnovanog krajem 2001. godine. Sjedište USKOK-a je u Zagrebu, a njegova se mjesna nadležnost prostire na području cijele Republike Hrvatske. Zakon o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta propisuje ustrojstvo, nadležnost i ovlasti Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta. Posebni sudski odjeli osnovani

za postupanje u predmetima kaznenih djela korupcije i organiziranog kriminaliteta i pri Županijskim sudovima u Zagrebu, Splitu, Rijeci i Osijeku čine drugi i jednako tako bitan element »uskočke vertikale« čije osnivanje je dovršeno 2009. godine osnivanjem Policijskog nacionalnog ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (PNUSKOK) ustrojenog unutar Uprave kriminalističke policije Ministarstva unutarnjih poslova.

U ovom kontekstu potrebno je spomenuti i sudjelovanje Republike Hrvatske u Partnerstvu za otvorenu vlast, multilateralnoj inicijativi čiji je cilj osigurati konkretan napredak na području transparentnosti i otvorenosti rada tijela javne vlasti, uključivanja i osnaživanja građana i civilnoga društva, borbe protiv korupcije te korištenja novih tehnologija za poboljšanje kvalitete usluga koje javna uprava pruža građanima. Republika Hrvatska provodi akcijske planove za provedbu inicijative Partnerstvo za otvorenu vlast te u ovom okviru djeluje i Savjet inicijative Partnerstvo za otvorenu vlast kao savjetodavno tijelo Vlade Republike Hrvatske za provedbu inicijative.

1.4 Postupak izrade Strategije

Postupak izrade Strategije određen je sukladno odrednicama cjelovitog sustava strateškog planiranja i upravljanja razvojem, koji čine Zakon o sustavu strateškog planiranja i upravljanja razvojem Republike Hrvatske (»Narodne novine«, broj 123/17.), Uredba o smjernicama za izradu akata strateškog planiranja od nacionalnog značaja i od značaja za jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave (»Narodne novine«, broj 89/18.), Uredba o načinu ustrojavanja, sadržaju i vođenju Središnjeg elektroničkog registra razvojnih projekata (»Narodne novine«, broj 42/18.), Uredba o načinu ustrojavanja, sadržaju i vođenju Središnjeg elektroničkog registra razvojnih projekata (»Narodne novine«, broj 42/18.), Pravilnik o rokovima i postupcima praćenja i izvještavanja o provedbi akata strateškog planiranja od nacionalnog značaja i od značaja za jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave (»Narodne novine«, broj 6/19.) te Pravilnik o provedbi postupka vrednovanja (»Narodne novine«, broj 66/19.).

Djelotvorna borba protiv korupcije pretpostavlja određene bitne preduvjete. Postojanje političke volje za rješavanje problema korupcije, ogleda se u izgradnji adekvatnog institucionalnog i normativnog okvira za učinkovitu borbu protiv korupcije. Osim toga, esencijalan preduvjet predstavlja i sinergija aktera sa svih ostalih razina društva, uključenost civilnog društva, privatnog sektora, medija, socijalnih partnera te posebno svih građana koji moraju osvijestiti vlastitu ulogu, ali i odgovornost u sprječavanju korupcije i smanjenju njenih štetnih posljedica.

Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 19. studenog 2020. donijela Odluku o pokretanju postupka izrade Strategije za sprječavanje korupcije za razdoblje od 2021. do 2030. godine.

Navedenom Odlukom zaduženo Ministarstvo pravosuđa i uprave određeno je kao nositelj izrade Strategije za sprječavanje korupcije za razdoblje od 2021. do 2030. godine, koja treba obuhvatiti daljnje unaprjeđenje učinkovitosti borbe protiv korupcije, razvoj institucionalnih, zakonodavnih, administrativnih i pravosudnih kapaciteta za borbu protiv korupcije u Republici Hrvatskoj u razdoblju od 2021. do 2030. godine.

U procesu razvijanja nove Strategije preuzet je proaktivni pristup u preventivnom djelovanju na uzroke i rizike nastanka korupcije temeljen ponajprije upravo na principu sinergijskog djelovanja. U svrhu izrade Strategije i poštujući načelo partnerstva, 3. prosinca 2020. osnovana je Radna skupina sastavljena od širokog kruga predstavnika tijela javne vlasti i zainteresiranih dionika iz civilnog sektora, medija, akademske zajednice, privatnog sektora i sindikata. Osim Radne skupine s članovima na ekspertnoj razini, koordinacijsku ulogu u izradi imao je Savjet za sprječavanje korupcije.

1.5 Odabir prioritetnih područja i usklađenost s Nacionalnom razvojnom strategijom Republike Hrvatske za razdoblje do 2030. godine

Uzimajući u obzir sva iskustva iz provedbe prethodne Strategije suzbijanja korupcije za razdoblje od 2015. do 2020. godine te u skladu s javnom percepcijom korupcije u Republici Hrvatskoj, očito je kako novi strateški okvir za borbu protiv korupcije treba preusmjeriti prioritete kako bi se pojačali napori u sprječavanju korupcije.

Aktualni pristup borbi protiv korupcije naglašava važnost preventivnih mehanizama, dakle, mehanizama koji detektiraju koruptivne čimbenike kao nedostatke u normativnom okviru, funkcioniranju institucija ili procesima donošenja odluka koji mogu dovesti do pojave koruptivnog ponašanja te kojima je cilj neutralizirati takve rizike. Rad neovisnih institucija u području borbe protiv korupcije izuzetno je bitan u primjeni relevantnog zakonodavstva, ali i izradi odgovarajućih smjernica te davanju mišljenja pri formiranju okvira postupanja u svim područjima u kojima su definirani koruptivni rizici. Svrha djelovanja tih tijela ne odnosi se primarno na sankcioniranje onih koji su povrijedili neki zakon na tom području, već u promociji vrijednosti transparentnosti, integriteta i vladavine prava definirajući tako očekivanja javnosti o prihvatljivom ponašanju. Tako se formira podloga za društvenu raspravu o ponašanju dužnosnika i institucija međusobno i u odnosu na građane čime se jača vladavina prava i demokratski proces.

Nadalje, sadržaj Strategije usklađen je s NRS-om 2030. Što se tiče područja borbe protiv korupcije u NRS-u 2030, intervencijsko usmjerenje definirano je u okviru Razvojnog smjera »Održivo gospodarstvo i društvo« i strateškog cilja »Učinkovito i djelotvorno pravosuđe, javna uprava i upravljanje državnom imovinom« u okviru kojeg su postavljena

prioritetna područja: Učinkovito i djelotvorno pravosuđe, Borba protiv korupcije; Kompetentna, dostupna i učinkovita javna uprava, Poboljšanje upravljanja državnom imovinom. Unutar prioritetnog područja »Borba protiv korupcije«, učinkovito djelovanje antikorupcijskih mehanizama planirano je ostvariti jačanjem institucionalnog i normativnog okvira za borbu protiv korupcije, jačanjem transparentnosti rada tijela javne vlasti, unaprjeđenjem i formiranjem sustava integriteta u javnoj upravi te podizanjem javne svijesti o štetnosti korupcije, kao i funkcioniranjem antikorupcijskih mehanizama.

Navedena područja predstavljaju i temeljne stupove prevencije korupcije te su, uz ostale, postavljeni kao polazni prioriteti ove Strategije, oko kojih se oblikuju ciljevi i daljnje provedbene mjere. Prema tome, Strategija je generalno usmjerena na prevenciju korupcije odnosno na područja jačanja institucionalnog i normativnog okvira za borbu protiv korupcije, jačanja transparentnosti i otvorenosti rada tijela javne vlasti, unaprjeđenja sustava integriteta i podizanje javne svijesti o štetnosti korupcije.

Za učinkovitu borbu protiv korupcije potrebno je, najprije, prepoznati njezine uzroke odnosno područja koja predstavljaju korupcijske rizike, a kako bi se njima moglo upravljati u smislu sužavanja prostora za pojavu koruptivnog djelovanja. Upravo stoga, Radna skupina bila je zadužena za procjenu postojećeg stanja na temelju identifikacije korupcijski osjetljivih područja na razini pojedinih institucija odnosno u pojedinim područjima.

Identifikacija korupcijski osjetljivih područja od strane Radne skupine sastojala se od detekcije »osjetljivih poslovnih procesa« odnosno slabosti u organizacijskoj strukturi koje omogućuju pojavu korupcijskih rizika. Osim toga, u obzir je uzeta i procjena pravnog okvira koji regulira područja osjetljiva na korupciju odnosno eventualni nedostatci u pravnoj regulaciji koji pogoduju pojavi korupcijskih rizika. S obzirom da se korupcijski rizici razlikuju od sektora do sektora, procjenu stanja i identifikaciju rizičnih područja provodili su, ponajprije, službenici zaposleni u sustavu u okviru svojih kompetencija, ali i predstavnici ostalih dionika koji pružaju vrijedan pogled »izvana« na područja rizika u djelovanju javne vlasti, a s ciljem formuliranja što učinkovitije antikorupcijske intervencije.

U postupku izrade Strategije, uzeta je u obzir i Analiza provedbe Strategije suzbijanja korupcije za razdoblje od 2015. do 2020. godine izrađena od strane Ministarstva pravosuđa i uprave. Analiza naglasak stavlja na područja korupcijskih rizika identificiranih u prethodnoj Strategiji, a koja su nedovoljno adresirana u pratećim provedbenim dokumentima prethodnog strateškog razdoblja te na mjere koje je s obzirom na njihovu relevantnost u smislu umanjivanja prepoznatih korupcijskih rizika, bez obzira na do sad provedene aktivnosti, potrebno nadalje kontinuirano jačati.

Također, pri formuliranju posebnih ciljeva Strategije, uzeta su u obzir i identificirana područja korupcijskih rizika u sljedećim dokumentima međunarodne procjene:

– Izvješće V. kruga evaluacije GRECO-a za Republiku Hrvatsku

– Izvješća Europske komisije za Republiku Hrvatsku i Posebne preporuke Vijeća u okviru Europskog semestra u razdoblju provedbe prethodne Strategije

– preporuke Izvješća OECD-a Pregled investicijske politike Republike Hrvatske (Investment *Policy Reviews)*

– Godišnje izvješće o vladavini prava Europske komisije za 2020.

– Analitičke podloge Grupacije Svjetske banke izrađene u okviru postupka pripreme prijedloga NRS-a 2030

– preporuke Izvješća OECD-a Pregled korporativnog upravljanja u poduzećima u državnom vlasništvu u Hrvatskoj *(Rewiew of the Corporate Governance of SOEs in Croatia).*

Osim toga, Strategija uzima u obzir te unutar posebnih ciljeva i mjera navodi reforme i ulaganja za sprječavanje i suzbijanje korupcije definirane unutar komponente 2.6. Nacionalnog plana za oporavak i otpornost Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: NPOO), koji je Vlada Republike Hrvatske usvojila na sjednici krajem travnja 2021. godine te je službeno dostavljen na ocjenu Europskoj komisiji 14. svibnja 2021.

Europska komisija je 8. srpnja 2021. usvojila prijedlog Provedbene odluke Vijeća Europske unije o odobrenju ocjene Plana oporavka i otpornosti Republike Hrvatske, kojeg je Vijeće Europske unije službeno usvojilo 28. srpnja 2021.

Navedena komponenta NPOO-a uključuje provedbu četiri reforme te četiri ulaganja u ovom području. U okviru navedenih reformi i ulaganja predviđeno je:

– razvijanje informacijske platforme za poboljšanje koordinacije i suradnje tijela uključenih u provedbu nacionalnih antikorupcijskih dokumenata i za jasno informiranje građana o postojećem zakonodavnom okviru u području sprječavanja korupcije te o dostupnim alatima;

– provedba detaljne evaluacije Zakona o pravu na pristup informacijama i njegovih učinaka s ciljem unaprjeđenja njegove provedbe;

– unapređenje korporativnog upravljanja u trgovačkim društvima u većinskom vlasništvu jedinica lokalne i područne (regionalne) uprave, kao i unaprjeđenje mehanizama za praćenje provedbe i učinaka antikorupcijskih dokumenata za trgovačka društva u vlasništvu jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave;

– provedba edukativnih radionica za suce s temom javne nabave ima za cilj dodatno jačanje sudske zaštite u postupcima javne nabave;

– provedba nacionalne antikorupcijske kampanje radi podizanja javne svijesti o štetnosti korupcije, nužnosti sprječavanja i suzbijanja te prijavljivanju korupcije;

– osuvremenjivanje rada cjelokupne infrastrukture za etiku u državnoj službi kroz digitalizaciju etičkog sustava državnih službenika

– dodatno unapređenje IT sustava imovinskih kartica dužnosnika u kontekstu ubrzavanja i olakšavanja postupaka njihovog podnošenja, obrade i provjere

– jačanje ljudskih i infrastrukturnih kapaciteta PNUSKOK-a s ciljem unaprjeđenja učinkovitosti u suzbijanju korupcije i organiziranog kriminaliteta.

Za provedbu reformi i ulaganja u okviru navedene komponente NPOO-a predviđeno je nešto više od 44 milijuna kuna, a predviđeni period provedbe od početka 2022. godine do kraja drugog kvartala 2026. godine.

Svrha ove Strategije i svih aktivnosti koje će na temelju postavljenih mjera biti donesene jest društvo vladavine prava i jakih institucija koji su temelj blagostanja cjelokupnog društva. Cilj nam je da zajedničkim snagama jačamo javnu svijest o štetnosti korupcije promovirajući integritet i vladavinu prava kao najvišu društvenu vrijednost i kao temelj blagostanja i prosperiteta.

2. PERCEPCIJA KORUPCIJE (MJERENJA KORUPCIJE I ISTRAŽIVANJE PERCEPCIJE U PROCESU IZRADE STRATEGIJE)

Kao prvi korak u razvoju strateških rješenja za borbu protiv korupcije, uzimamo i rezultate mjerenja korupcije. S obzirom da je korupciju kao fenomen nemoguće izmjeriti, u pravilu se mjerenja odnose na percepciju korupcije kod građana. To je metoda koja ima svoje prednosti i mane, ali mjerenja korupcije uz analize provedbe dosadašnjih strateških dokumenata te uz izvješća međunarodnih tijela/organizacija ostaju temeljne polazne točke za određivanje strateškog okvira kao podloge konkretnim aktivnostima za borbu protiv korupcije.

Istraživanje Eurobarometra o korupciji iz 2020. godine, Republiku Hrvatsku ubraja i među države članice Europske unije s najlošijim rezultatom o percepciji građana o korupciji. Ukupno 97 % građana smatra kako je korupcija u zemlji raširena (prosjek u EU-u: 71 %), a 54 % osoba smatra kako korupcija utječe na njih osobno u svakodnevnom životu (prosjek u EU-u: 26 %). Kada je riječ o poduzećima, njih 91 % korupciju smatra raširenom (prosjek u EU-u: 63 %), a 57 % poduzeća smatra kako korupcija predstavlja problem za poslovanje (prosjek u EU-u: 37 %). Uz to, 28 % građana smatra kako postoji dovoljno uspješnih primjera kaznenog progona da bi se ljudi odvratili od korupcije (prosjek u EU-u: 36 %), a 16 % poduzeća smatra kako su osobe i poduzeća uhvaćeni zbog davanja mita visokom dužnosniku odgovarajuće kažnjeni (prosjek u EU-u: 31 %).

Na području mjerenja percepcije među najčešće spominjanim istraživanjima jest ono organizacije Transparency International, u kojem se na godišnjoj razini države rangiraju prema Indeksu percepcije korupcije. Prema istom Indeksu za 2019. i 2020. godinu, Republika Hrvatska ima 47 od 100 bodova te se nalazi na 24. mjestu među državama članicama Europske unije i 63. mjestu u svijetu. Godine 2018. Republika Hrvatska je bila rangirana na 60. mjestu u svijetu s indeksom 48, 2017. na 57. mjestu s indeksom 49. Godine 2016. bili smo rangirani na 55. mjestu s indeksom percepcije korupcije 49, dok je 2015. Republika Hrvatska bila na 50. mjestu s indeksom 51 te je prvi put te godine bila svrstana među nekorumpirane države.

Uvažavajući visoke postotke u ispitivanjima percepcije korupcije, paralelno s postupkom izrade Strategije provodilo se *online* istraživanje na mrežnoj stranici Ministarstva pravosuđa i uprave s ciljem dobivanja procjene postojećeg stanja percepcije korupcije kod građana (uz već postojeća istraživanja Eurobarometra i Transparency Internationala) kao polaznih rezultata prije početka provedbe mjera u okviru novoga strateškog okvira. Rezultati istraživanja jedna su od referentnih točaka u formiranju intervencije sprječavanja korupcije u Strategiji te će biti važni za praćenje učinka njezine provedbe.

U popunjavanju *online* upitnika, zaključno s 15. prosincem 2020. sudjelovalo ukupno 3815 građana. Ovdje je bitno istaknuti nekoliko podataka. Na pitanje, na kojem je području građanin najčešće primoran sudjelovati u korupciji, na prvo mjesto građani stavljaju zdravstvo s 33,5 %, dok je na drugome mjestu lokalna samouprava s 15,5 %. Na trećem je mjestu poduzetništvo s 13,4 %, a četvrtom pravosuđe s 9,4 %.

Vezano za povjerenje u institucije, u kontekstu borbe protiv korupcije, građani imaju najviše povjerenja u organizacije civilnoga društva odnosno civilni sektor – 38,2 % i medije – 25, 4 %, a najmanje sudove – 4,2 %, pučkog pravobranitelja – 7,9 % i policiju – 9 %.

Gotovo svaki drugi ispitanik (49,5 %) smatra kako je glavni razlog raširenosti problema korupcije nekažnjavanje korupcije, 14,3 % ispitanika smatra da je to loš vrijednosni sustav, a 12,1 % neučinkovitost specijaliziranih tijela za borbu protiv korupcije.